

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Celjsko vprašanje zopet pred državnim zborom.

Danes se vrši v državnem zboru za nas Slovence silno važna razprava. Za nič manj in nič več ne gre, kakor za postavko dvojezične gimnazije v Celju. Kar niso Nemci mogli prepričati lani, to hočejo poskusiti letos. Že v štajerskem deželnem zboru se je letos ta zadeva spravila v razgovor. V poročilu deželnega odbora se namreč obžaluje, da se vlada v celjskem vprašanju ni ozirala na sklep deželnega zbora. Pri tej priložnosti so nekateri nemški narodni poslanci hudo napadali konservativce, ki se v državnem zboru drugače glasovali kakor v deželnem. Konservativni poslanci so se pri tej priliki gotovo kesali, da so se bili v deželnem zboru dali slorabiti nemškim nacijonalcem in liberalcem. Če bi prvokrat se bili odločne pokazali, bi ne bili njih nasprotniki dobili takega poguma.

Nemški nacijonalci so zopet prišli s predlogom, da naj se letos ne dovoli potrebščina za celjsko dvojezično gimnazijo. Kakšen da bode izid glasovanja, mi danes še ne vemo. Prepričani smo pa, da se dvojezična gimnazija ne odpravi, ko bi se tudi danes zavrgla celjska postavka. Dovoliti se bode pa potem moral dodatni kredit. Že prvo leto je očitno pokazalo, da je gimnazija bila potrebna in da je baš Celje zanj pravo mesto. Obiskovana je bolje kakor nemška in obilen obisk je najboljši dokaz za potrebo kakšnega učnega zavoda.

Da Nemci vsekakor hočejo uničiti celjsko gimnazijo, je pa vsekako jako pomenljiv dogodek. To je neovrgljiv dokaz, da Nemci ovirajo napredek drugih narodnostij. To je sramotno za narod, ki se rad ponaša s tem, da razširja civilizacijo. Tako postopanje jim jemlje tudi vsako pravico do političnega vodstva v Avstriji. Zaradi tega je pa dolžnost slovenskih strank vse sile napenjati proti temu nemškemu vodstvu, ki preti druge narodnosti duševno uničiti. V drugem oziru je pa očitno, da je vse le sleparija, kar se govori in piše o kulturi avstrijskih Nemcev. Če bi bili res v svojem napredku še tako daleč pred nami, bi se tako ne bali Slo-

vanov, da jih takoj prekose, ako se jim da le nekoliko več svobode.

Od Marije Terezije sem se je posebno negovalo nemštvo v Avstriji. Vse se je storilo za kulturni napredek nemštva. Koliko slovanskih grošev se je žrtvovalo nemški kulturi. Nemci so preskrbljeni z vsemi potrebnimi učilnicami, a vzlic vsem tem sredstvom se kulturno niso toliko utrdili, da bi se jim ne bilo bati že samo jednega slovenskega zavoda. Zares obžalovati je to nemštvo, ki tako očitno priznava svojo duševno revščino. Da so avstrijski Nemci zares jako duševno razviti, morali bi pospeševati napredek drugih narodnostij, kajti šele v tekmovanju z drugimi narodi bi se prav pokazala njih duševna velikost.

Druga jako poučna stvar je pa, da je levica se že izrekla, da bode glasovala zoper celjsko postavko, ako bodo nemški nacijonalci stavili dotični predlog. S tem je zjednjena levica pokazala, da nima nobene samostojnosti več. Plesati že mora, kakor jej nemški nacijonalci godejo. S tem pa najbolje dokazuje, da ni več za nobeno večjo nalogo, temveč se bliža čas, ko bodo popolnoma zginele s pozorišča. Sedaj nima nobene opravičenosti za obstanek. Če je popolnoma odvisna od nemških nacijonalcev, potem je pač pametneje, da levica kar nemškim nacijonalcem prepusti svoje mandate. Sedaj že tako družega samostojnega ne stori, da semtertja še varuje židovske koristi. Vlado pa mora te velike stranke nevredno postopanje prepričati, da na nemške liberalce nima dosti zidati.

Poslednje mesece se je nekoliko premenilo razmerje strank v državnem zboru. Posebno iz nemškega konservativnega kluba je izstopilo več poslancev. Dosedaj se je mnogo pisalo in govorilo o tem, kakšen upliv mora imeti to na občni politični tok, zlasti v narodnem oziru. Mi sedaj še ne vemo, kako mislijo glasovati razne stranke, a vsekako bode to glasovanje nekako navodilo za slovenske poslance, po kateri poti naj hodijo. Ljudij, ki štajerskim Slovencem poslovenske gimnazije ne privoščijo, naši poslanci ne smejo podpirati, če nočejo postati izdajice slovenskega naroda. Kar se je nam dovolilo

v Celju, je pač tako skromno in tako malo, da se noben količkej pravičen človek nad tem izpodtikati ne more. Tudi pred svojimi nemškimi volilci se bode vsakdo lahko zagovarjal, če glasuje za boro celjsko gimnazijo. Nemškim nacijonalcem smo torej v jednom oziru še lahko hvaležni, da so sprožili zopet celjsko vprašanje, pokazalo se bode vsaj, kje so naši prijatelji, kje pa naši sovražniki.

V Ljubljani, 27. februarja.

Odsek za volilno reformo. Odsek za volilno reformo je imel včeraj sejo. Poslanec Kraus se je izrekel za to, naj bi veleposestniki se odpovedali svojim mandatim in se bi potem ti mandati dali kmetskim občinam. On je za občno volilno pravico in za pluralitetni sistem. Tisti, ki so dovršili ljudsko šolo, naj bi imeli dva glasa, in tisti, ki spolnijo 45. leto zopet jeden glas več. Poslanec Richter pravi, da je on za občno direktno in jednako volilno pravico. Ker se pa taka volina pravica ne da doseči, je pa tudi za vladno predlogo, želi, da se direktno voli in da se napravijo mali volilni okoliši. Ko bi bili veliki volilni okoliši, naj se pa rajši indirektno voli. Gospod Klun se je zopet pokazal, da mu za našo narodnost ni dosti. Izrekel se je, naj bi se volilna pravica izročila deželnim zborom, kar bi pri sedanjih razmerah bilo za Slovence pogubno. Ker to ni mogoče, je pa Klun tudi za kako drugo volilno reformo. Kranjskemu veleposestvu naj se vzame jeden mandat in naj se da skupni kuriji. Trgovinskim zbornicam naj se vzame volilna pravica. On je za direktno volilno pravico, a mora biti vsaka župnija volilni kraj. Dr. Brzorad misli, da je jedino pravo, da se vpelje občna, direktna in jednaka volilna pravica. Ž njo bi se odpravile predprave veleposestva in trgovinskih zbornic. Odločno je on proti temu, da bi ceniz v sedanjih kurijah deli pod varstvo dvetretjinske večine. On predlaga zatorej, naj se vladna predloga odkloni in Slavikov predlog o vpeljavi občne volilne pravice vzame za podlago podrobni debati. Romančuk je v načelu za občno, jednako in direktno volilno pravico. Zadovalji se pa s sedanjo vladno predlogo, ker je korak

Listek.

Veselica pri Behécu v klerikalnem brlogu.

Doma sem zopet in prav je, da vsaka žalost mine in tudi veselje le nekaj časa traja. Bil sem klavrn, in ves obupan, odkar sem zvedel, da je zapечатena meni najljubša gostilna „pri klerikalnem brlogu“ v Šmartianu. V nedeljo popoldne me sreča slaven Bucek v Slonovih ulicah, prijateljsko mi seže v roko, ljubeznivo prigovarja, naj opustim žalostno misel na nesrečni dogodek in se rajši pridružim stalnim gostom „v črni govedini“. Toda vse zaman, Buckove sladke besede niso zvedrile mojega lica, še manj pa me zvale v „črno govedino“. Krenil sem zopet v Zvezdo in v bližini slavnega Radeckega na klopici do pozne noči vzdihoval v srčnih bolečinah radi teh preklicanih šmartinsko-litijskih liberalcev.

Ti so uzrok, da ne bodem nikdar več jedel tako ukusnih pohanih šnit, cvrtja, krofov, flancetov, trijeta; nikdar več pil izbornega cvička, brinjevca, piva itd., kakor svoje dni. E, saj pravim, kolikrat mi je prijazna Behéja postregla s temi rečmi pa za mali denar. In koliko lepih ur sem preživel s prijateljem Behécem. Nikdo ni znal tako temeljito razlagati hišnega reda na novodobni katoliški podlagi, kakor ta mož katoliške narodnosti.

Poleg svojega Pepčeta imel je pri hiši 7 kokoši — brez petelina s katerimi se je v prostih urah zabaval in jih učil čitati „Domoljuba“. Nekoč ga obiščem ravno mej poukom. Predstavi mi vse po vrsti, ta je čopka, grahka, rjavka, te se posebno bistroutne. Nazadnje naučil jih bodo še g. Viktor liberalce zmerjati po strogih določbah programa katoliške stranke. Začuden vprašam: ali petelina nimaš pri hiši? Behéc me debelo pogleda, globoko vzdihne in pravi: Oh, to je, kar mi dela preglavice, meni in moji ženi. Vedno poditi sosedne liberalne peteline okrog hiše, tega sva se naveličala; sklenil sem torej pobožnim svojim kokošim poiskati pobožnega petelina. Glej, ko sem o tem premišljal vstopi Hmeljka iz Javorja ter mi pomoli v roke rudečerjavega kikirika. Vesel sem ga bil, samo ni mi bilo všeč, da je po perji in glasu popolnoma jednak drugim liberalcem in da bi se v tem vsaj nekoliko razločeval od drugih, namazal sem ga takoj s česnom, potem pa poslal v Vintrjev k Mačku, da ga nauči peti vsako jutro „Rimski katoli-i-ik“. Včeraj sam zvedel, da je že skoraj popolnoma pozabil svoj kikiriki, in to, prijatelj moj, bo zopet velik napredek na katoliški podlagi. Blagroval sem Behéca, da v sredi liberalnega Šmartina tako krepko vzdiguje novodobno katoliško zastavo, pod katero bo kmalu ves kurji rod, na to sem se s solznimi očmi poslovil

od njega. Čez tri dni pa izvem kaj se je zgodilo z njegovo gostilno „pri klerikalnem brlogu“.

Brez pravega pustnega veselja taval sem po zaprašenih ljubljanskih ulicah. Pustni terek popoldne pa stopi pred me komi iz Špitalskih ulic, moj stari prijatelj Rogačev Jaka; v desni visoko drži pismo, z levo me prime pod pazduho ter kriči:

Šimen, pismo, pismo, pa ugni od kod, no, Šimen vgni.

E naj bo čegaver hoče, kaj meni mar, — pusti me.

Toda Jaka mi pomoli pismo pod nos, v ušesa pa zatuli: Povabilo od Behéca iz Šmartina; piše nama, da prideva nemudoma s poštanim vlakom in ne zamudiva dvojne veselice in trojnega veselja.

Šele ko se prepričam o lastnoročni Behécevi pisavi, ki me vselej spominja židovskih nosov, razveselim se prav od srca, pogledam na uro in vzklidem:

Za 1/4 ure odide poštni vlak v Litijo, torej, prijatelj, brž naprej.

Veš kaj, Šimen, v tej le obleki k veselici pa v Šmartino, ne, to ne gre! Bez fraka, cilindra, rokovic, kaj pa misliš? Do doma še lahko prideš, podvizaj se, jaz grem naprej da vzamem listek za I. razred, kaj nò?

Seveda.

k občni volilni pravici. On je za Bareutherjev predlog proti zlorabam pri volitvah in pa za Coroninijev predlog, naj se osnuje posebno sodišče, ki bode sodilo o postavnosti volitev, če se je proti njim uložil ugovor. Poslanec Bauer je za to, da se volilni ceniz v kmetskih občinah ne zniža pod 5 gld. Kdor toliko davka ne plačuje, ni pravi kmet. Dipauli bi najrajši videl, da b deželni zbori volili državne poslance. Indirektne volitve so mu ljubše nego direktne. Za besedo se je oglasil zato, da predlaga ponižanje ceniza, da po davčni reformi petakarji ne zgube volilne pravice. Ne bilo bi prav, ko bi mali obrtnik v mestih ne volil v mestni kuriji, ako plača nekaj kračarjev davka manj, kot pet goldinarjev, ko že v kmetskih občinah v Galiciji, Bukovini in Dalmaciji voli mej 447000 volilci 412000 taci, ki 5 gld. davka ne plačujejo. Konec je grof Baden izjavil, da bode zavzel stališče proti posameznim predlogom še le pri podrobni debati. Toliko je pa že zdaj povedal, da mnogo vlada ne bode odstopila od svoje predloge. On pa želi, da bi se razprava predolgo ne vlekla.

Katoliška ljudska stranka se je nadejala, da se jej pridruži predariski klerikalci. Te dni je pa njih vodja izjavil v svojem glasilu, da glede na mišljenje svojih volilcev se tej stranki ne morejo pridružiti. Vse kaže, da so se motili tisti, ki so se nadejali, da postane katoliška stranka nekaj katoliški centrom v avstrijskem parlamentu, kajti razmere v Avstriji so povse drugačne, kakor v Nemčiji. Nemčija je protestantska država in se katoliki povsod odpravljajo in to jih pa združuje v skupno obrambo svojih pravic. V Avstriji pa katoličanstvu pravic nikdo ne krati, zato pa ni mogoče osnovati velike stranke, ki bi se opirala jedino na katoliško versko podlago. To se je poskušalo tudi že v prejšnjih letih in se je zlasti knez Liechtenstein bil ob snovanju take stranke prste opekeli.

Carinska pogodba z Ogersko. Madjari so jako nevoljni, da je v naši državni polovici se začel nekaj odpor proti ogerskim pretiranim zahtevam. Apponyi je v zbornici predlagal, naj vlada takoj vse potrebno stori, da se organizuje samostojno ogersko carinsko ozemlje, ako se pogodba ne obnovi. Utemeljujoč ta predlog je trdil, da ima od pogodbe le Avstrija dobiček. Videlo se mu je pa, da ima malo strahu pred svojim carinskim ozemljem. V gospodarskem oziru bi sprva to Ogersko hudo zadelo, pa že ima sredstev, da bode prestala propad. Avstrijska industrija si pa ne bode več opomogla. Vse ogerske stranke so pritrjevale govorniku. Trdil je tudi, da vse upiranje Avstrije meri le na to, da bi naposled se sedanja pogodba nespremenjena obnovila. — Mi mislimo, da se grof moti. Naj se osnuje samostojno carinsko ozemlje, bode Ogerska pa le čutila neugodne posledice.

Ruska politika. Angleški časopis „Spectator“ je priobčil zanimiv članek o ruski vnani politiki. Rusi gledajo pred vsem na to, da si pridobijo Port Arthur ali kako drugo dobro pristanišče na azijskem vzhodu in pa da si pridobijo gospodstvo nad Dardanelami. Pridobitev Carigrada bi bila za Ru-

sijo morda pomenljiva v verskem oziru, a politično važno je zanjo le gospodstvo nad Dardanelami. Tema smotoma se je Rusija zadnji čas znatno približala s pridobitvijo Koreje in s sporazumljenjem z Bolgarijo. Lani so bile razmere za Rusijo ugodne, da bi bila zasedla Armenijo, pa tega ni storila, ker ne želi prepri s Turčijo. Sedaj je Turčija že zmožna za boj in Rusija ne želi morda z njo imeti takega boja, kot ga je imela pred Plevno. Drugod so povsod že na Plevno pozabili, v Rusiji pa še ne. Rusija hoče počakati, da Turčija vsled notranjih neredov, slabe uprave in denarnih težav tako oslabi, da Rusiji pade kot zrelo jabelko v naročje.

Bolgarsko ministerstvo se je nekoliko presenovalo. Ministerski predsednik Stojilov je odstopil ministerstvo pravosodja, katero je začasno vodil, predsedniku sobranja Todorovu. Novi pravosodni minister je v Peterburgu študiral pravoznanstvo. Obdržal je pa Stojilov še nadalje ministerstvo notranjih stvari. Dosedanji minister vnanih stvari Načević je pa prevzel ministerstvo poljedelstva in trgovine, katero je dosedaj začasno vodil finančni minister. Drugi ministri ostanejo na svojih mestih. Načević je nekaj bolehen in je zatorej mogoče, da v kratkem popolnoma izstopi iz ministerstva. Izstopil bi bil že sedaj, a ga je Stojilov pregovoril, da še ostane, ker je potreben zaradi velike izvedenosti v gospodarskih vprašanjih. Portfelj, katerega je sedaj prevzel, je zanj primernejši, kakor pa vnani stvari.

Bolgarija in Rumunija. Rumuni tudi ne marajo, da se Bolgarija okrepeča. Boje se namreč, da jim odtrga več krajev, ako bode kedaj dovolj močna. V nekem delu Rumunije, zlasti v Dobruži je večina prebivalstva bolgarska. Po zatrenju Bolgarov je v Rumuniji cel milijon Bolgarov, katere pa s šolami skušajo porumuniti. Posebno so Rumuni nasprotni, da bi Bolgarija si pridobila Makedonijo, ker dobro vedo, da bi bila potem tako močna, da bi se z njimi meriti mogla. Zaradi tega pa misli Rumunija napovedati vojno Bolgariji, ko bi poslednja poskušala si pridobiti Makedonijo. Kakor pa sedaj razmere stoje, se vojne zaradi Makedonije ni bati. Bolgari si je ne mislijo prisvojiti, temveč delajo le na to, da od Turčije dosežejo za Makedonijo boljšo upravo. Prisvojila si jo bode šele v ugodnejših razmerah.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 25. februarja. (Še jedenkrat centralna postaja za nakladanje in izkladanje živine.) Častokrat smo že poudarjali, da dobro urejena trgovina bodisi z mrtvo ali živo „robo“ je za vsako mesto eminentne važnosti. Kranjska je živinorejna dežela, umevno torej, da je kupčija z živino velike važnosti, ker je živahna in jako razvita. Zatorej pa bi ne smeli naši poslanci bodisi te ali one „vere“ nobene prilike zamuditi, kjer gre v to, da se trgovini pomaga, da se obratna sredstva zboljšajo in tako promet povzdigne in olajša. Samo v Ljubljano se v jednom letu 20 do 30 tisoč živine prevede po železnicah (državni, južni in dolenski železnici), bodisi da pride za klavnico ali pa da se nakupi na semnjih in v druge kraje

odpošlje. Ker so pa klavnica in živinski semnji jako oddaljeni od posameznih kolodvorov in se mora živina skozi celo mesto goniti, da se na to ali ono postajo pride, prosilo se je že opetovano, da bi se zgradila poleg živinskega semnja centralna postaja za natovorjenje živine. To bi se lahko in s ne prevelikimi stroški napravilo, posebno sedaj, ko tam blizu teče dolenski železnica. Pa vse zaman. Res, da je bil pred par leti že komisijski ogled in, ako se ne motimo, so se tudi že napravili načrti, a je vse zopet zaspalo. In vendar je stvar največje važnosti. Le pogledite, s kakimi zaprekami in težavami se ima sedaj boriti vsak trgovec, kupec ali mesar, ki dobiva ali pošilja živino po železnici, predno da jo pritira na oddaljene kolodvore ali pa od tam na semnji ali v klavnico. Ob semnjih in tržnih dneih, ko je že itak velik promet po ulicah, tu in tam celo prava gnječa, mora goniti živino skozi celo mesto, predno pride na kolodvor. Ker ni nikjer nikake priprave ali strehe, mora po več ur z upehano in vročo živino stati na prostem, na dežju ali v snegu. Poleti živina hudo trpi na žeji, ali nikjer na nobeni takajšnji postaji nimaš ne priprave ne vode blizu, da bi mogel ubogo žival napojiti. Kadar razsajajo razne kužne bolezni, čaka živinskega trgovca ali mesarja zopet sto sitnosti, posebno ko mora po mestu vozove iskati, da naloži na postaji drobnico ali prašiče in jih potem pripelje v klavnico ali na trg, ker v takih časih se prašiči ne smejo goniti. Vsa to pa stane veliko denarja in tudi časa se veliko zamudi. Čudom se pa moramo čuditi, da tu vlada nič ne ukrene, vsaj bi ravno ona morala v prvi vrsti delati na to, da se napravi vsaj v glavnem mestu taka centralna postaja za nakladanje in izkladanje živine tik živinskih semnjev in klavnice, ker le potem bode tudi mogoče, da se živina po živinodržavni do dobrega ogleda, da bode kontrola natančna in vsak uvoz okužene živine nemogoč. Gosp. mestni odbornik in deželni poslanec I. Hribar predlagal je v deželnem zboru, naj se odbor obrne do upravnega odbora dolenskih železnic s prošnjo za ustanovitev postaje za osobni in tovarni promet poleg mestne klavnice. Ali s tako postajo ne bo veliko pomagano; mi želimo in prosimo gosp. poslanca, naj dela na to, da se zgradi centralna postaja za nakladanje ali izkladanje živine z vsemi za to potrebnimi pripravami. Seveda naprositi se bo morala visoka vlada, da bode podpirala tako napravo, ob jednem pa se bo obrniti na vodstvo državnih železnic in do ministerstva. Ako se poslanec g. Hribar poprime tega dela, upati je, da dobimo kmalu tako težko pričakovano centralno postajo, ki bode mestu in deželi v korist in za katero mu bodo vsi interesovani krogi hvaležni.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. februarja.

— (Stara kleptulja, dunajski „Vaterland“,) ki s plaščem svojega katoličanstva prikriva divji zakon, sklenjen mej konservativci in židovskimi liberalci, je sila neugodno presenečena, da je pri državnozborski volitvi zmagal gosp. Koblar. „Vaterlandova“ žalost je umevna, saj je s to volitvijo izgubil grof Hohenwart zopet jednaga slovenskega člana svojega kluba, in — kar je še hujše — sta nesmrtno blamirana gg. Klun in Povše. Ta dva sta si domisljala, da imata gorenjske in notranjske volilce v žepu in grof Hohenwart jima je to verjel. Da ohranita ta svoj renomé sta bila pripravljena storiti vsako žrtve in tudi Koblarjevo kandidaturo

Toraj le hiti.

Brez sape priletim v svojo sobo na Sv. Jakoba predmestje, izvlečem izpod postelje cilindar, natakem rokove, frak pa potoma oblačim. Tako pritečem na kolodvor. Ravno ko je tretjič zvonilo, skočim v voz in hajd proti Litiji. Mej vožajo ugipljeva, kaj nama je storiti, da se kolikor mogoče ogreva liberalne Litije. Bala sva se radi obleke, ki se tako hitro navzame liberalnega duha. Konečno sva sklenila jo kreniti za Savo. Vlak je dospel srečno v Litijo. Na postaji čaka naju stari znanec Kusek. Sprejem je bil jako ljubezniv. Zdaj pa le urno dalje, je že vse pripravljeno.

I kaj pa bo, vprašam radovedno.

Dvojna veselica, dvojna pojedina. To se pravi botrina pa obcet.

Čegava botrina?

E, Kožuhovalo punco bodo v drugo krstili, prvičkrat v torbici ni bilo veljavno.

In čegava obcet?

Rapenčevega Matevža. Potem je Kusek nadaljeval: dobro se homo imeli. Za vaju je še posebej zaklala Behéclja tisto čopasto; škoda te kokoši, vseh 7 let se ni pregrešila z liberalcem. Svatom je Behéclja pripravila tri kokoši. Za botra in babico pet skled trijeta in pohanih šnit.

Dospevši do šmartinske bližnice krenemo naravnost po cesti, da mimogrede pozdravimo Toneta

v kovačnici, Behéčevega prijatelja in pa Pepeta, ki je ob času volitve tako krepko in odločno branil vero. Pred Tomažinom nam pridejo svatje naproti, ovenčajo nas in zmagonosno peljejo „v klerikalni brlog“, kjer so se mize šibile cvrtja, pohanih šnit, trijeta, krofov, pečenih in pohanih kur, cvička, brinjevca, piva in še drugih dobrih rečij.

Behéc, ki je imel nalašč za to slavnost volnen pleten jopič, odkaze vsakemu svoj prostor, naji posadi ravno pred krožnik, na katerem je bila tista čopasta, in to sva potem obirala, dokler je bilo kaj, drugi svatje so segli največ po krofih, botri in babica pa po pohanih šnitah in trijetu.

Moj prijatelj Jaka je škilil po babici, moje oči pa so vhačale k nevesti, menda zaradi venčka lepih sneženk. Pričelo se je prav rajsko veselje, kar privro od vseh strani liberalci, celo iz Litije, in hipoma je začelo solnce temneti in zahajati. V strahu in trepetu pričakovali smo, kaj bode. Behéclja vpije, kriči:

„Hrdo brde, namarne, sej pravim — putke, piške pse — pse — o da bi jest le te moje putke spravila pod streho; aha že gredo gospodje, prav, prav, zdej bodo pa g. Viktor vse liberalce panali.“

In res, dobrehotni pogled nas je poučil, da se nam ni bati. Nace in Nežka sta nam prinesla novih jedil in pijač, škoda, da je vse po česnu dišalo, kitajska godba pa je zasvirala valček. Popadnem Behécljo, moj prijatelj Jaka pa je babico vrtil kot

frtavko. Še g. Viktorju je valček v pete zašel, ne prestanto je s palčico tolkel ob tla, ne vem, je-li s tem godcem takt dajal ali si je domisljal, da ima plesalko v roki, saj pogledaval je po dekletih, najrajši po Nežiki.

„Polstertanc“ je g. Viktorja najbolj zanimal; kako rad bil bi stopil v kolo, da mu ti šmentani liberalci niso bili na poti. Tudi jaz sem bil ves zamaknen v ples, vzbudil me je šele krik in Behéceljevo vpitje:

„Lejte teh hentanih liberalcev se še „pana“ ne prime, sej pravim no“.

Gospodje so sprevideli, da se „pane“ nihče več ne boji, in so odšli. Zabavali smo se potem še dolgo, do „mešanca“. Ko je prišla ura ločitve sem ženinu Matevžu podal roko in ga prosil odpušcanja, če sem njegovo nevesto včasih pogledal. Jaka pa se je poslovil od babice. Behécu sva obljubila, da mu prideva osebno čestitat, kadar ga bodo kure imenovali častnim članom in tudi na Kuskovo „ohcet“ prideva k letu osorej seveda k Behécu. Ljubeznivi Kusek naju je spremil do litijske postaje.

Tako sva preživela z Rogačevim Jakom zopet nekaj lepih ur mej kratkočasnimi Šmarčani in zatorej zdaj zopet zadovoljno sedim na svojem domu v zaprašeni Ljubljani. Moje misli so pa vendar vedno v klerikalnem brlogu, zato se bom odeslej tudi vselej podpisoval

Klerikalni brlogoljub

podpirati, ko bi bil g. Koblar hotel vstopiti v konservativni klub. Ko pa sta rečena gospoda izvedela, da narodni kandidat ne misli priti v Hohenwartov klub, tlačani židovskemu liberalizmu, sta prisilila katoliško-narodno stranko, da mu je postavila protikandidata. Stranka je to storila, da si ogromna večina nje članov nima nikakih simpatij za Hohenwartov klub. Zato pa je zgolj hinavščina in zvižnost, če piše „Vaterland“: „Ein trauriges Zeichen der Zeit, wenn sich die katholisch-konservative Partei gezwungen sieht, einem Priester einen Gegenkandidaten gegenüberzustellen“. Res, „ein trauriges Zeichen der Zeit“ je, da stranka, ki se doma imenuje katoliško-narodno, na Dunaju pa je Klun popisuje kot katoliško-konservativno — kar je očitno sleparjenje — zataji svoja načela in postavi protikandidata možu, kateri je po svojih socialnih, verskih in političnih nazorih dosti bližje, nego nje lastni kandidat, samo da spravi v državni zbor še jednega pokornega slugo konservativno-židovske koalicije, katero koalicijo prav ta stranka sama obsoja kot pogubno. Prekomičen utis pa naredi „Vaterlandovo“ zatrdilo, da gospod posl. Koblar še v državni zbor ne more priti, ker od deželnega odbora kranjskega ne more dobiti dopusta, češ, da to nasprotuje službeni pragmatiki. Pasja dlaka, ta je pa „kunska“! Tu sta jo pa gg. Klun in Povše zadela! Če je to res, mora posl. Koblar ali mandat odložiti, ali pa iti brez dopusta na Dunaj. Na vso srečo so drž. osnovni zakoni že poskrbeli za ta slučaj. Gosp. posl. Koblarju ni treba mandata odložiti in brez dopusta mu tudi ni treba oditi, ker dopusta sploh ne potrebuje. Od tako razsvetljenih državnikov, kakešna sta Klun in Povše, seveda ni zahtevati, da bi poznala državne osnovne zakone.

— („Slovenec“) je sinoči prijavil oklic, kateri je izdalo vrlo pol. društvo „Jednakopravnost“ v Idriji o priliki državnozbornske volitve, kot dokaz, kako se je agitovalo in čestita „stranki inteligence na takih duhovitih nežnostih“. Hvala na tem čestitanju; oklic društva „Jednakopravnost“ sicer za Slovenčevce ni nežen, ima pa to prednost, da je do pičice resničen in utemeljen.

— (Slučaj, ki ni več slučaj.) „Slovenec“ je drž. poslanca g. Koblarja — degradiral. Poročajo o volitvi pravi, da je „dobil kurat Anton Koblar 483 glasov, župan gospod Gabrijel Jelovšek 265.“ — Smešno!

— (Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko) imela bo javno sejo v petek dne 28. t. m. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnje seje. 2. Naznanilo predsedstva. 3. Volitev zborničnega predsedstva. 4. Volitev zastopnikov v šolske odbore c. kr. strokovnih šol v Ljubljani in obrtnih nadaljevalnih šol v Trzinu in Škofji Loki. 5. podelitev ustanov učencem in učenkam c. kr. strokovnih šol v Ljubljani. 6. Poročilo o tarifi za javno tehtnico v Trebnjem. 7. Poročilo o prošnji za koncesijo za informacijsko pisarno. 8. Poročilo o ustanovitvi zadrug v tržiškem in črnomaljskem sodnem okraju. 9. Poročilo o prošnji na vis. c. kr. železniško ministerstvo glede pošiljanja zapisnikov drž. železniškega sveta trgovskim in obrtniškim zbornicam. 10. Poročilo o prošnji na vis. c. kr. finančno ministerstvo o nameravanem zvišanju davka na pivo. 11. Poročilo o prošnji glede patentovanja vojaško-tehničnih iznajd. 12. Volilni predlog za nameščenje jednega cenzorja pri avstro-ogerski bančni filijalki v Ljubljani.

— (Slovenski stenski zemljevidi.) „Popotnik“ opozarja v svoji zadnji številki, da razen zemljevida kranjske vojvodine nimamo nobenega slovenskega stenskega zemljevida in se mora slovenska šolska mladina pri zemljepisnem pouku posluževati izključno le nemških zemljevidov. I, za Boga, kaj pa prav za prav delajo tisti poklicani faktorji, katerim je skrbeti za učila, če se niti ne zmenijo za to, da preskrbe slovenskih stenskih zemljevidov, kar je primeroma lahko storiti?

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj vršila se je pred tukajšnjim porotnim sodiščem obravnava proti samskima zidarjema Mihi Pezdirju in Mihi Brajerju iz Bizovika pri Ljubljani, obtoženima hudodelstva uboja. Zvečer dne 5. oktobra lani sedela sta obtoženca v Jagerjevi gostilni v Bizoviku, kjer sta bila navzoča tudi Jakob Dimnik in Jože Babnik, s katerima sta obtoženca že večkrat imela prepir. Dimnik začel je obtoženca dražiti in prišlo bi bilo do pretepa, da ni gostilničar pomiril razburjenih duhov. Bratranca Pezdir in Brajer pa sta sklenila,

znositi se pri prvi priložnosti nad Dimnikom. Ker sta vedela, da hodi Dimnik pod okno svoje ljubice, podala sta se še isto noč proti jutru k dotični hiši ter našla Dimnika spečega pod oknom. Z odprtim nožem v roki pristopil je Pezdir k oknu ter sunil Dimnika v prsa tako, da mu je prerezal žilo odvodnico. Zjutraj našli so Dimnika mrtvega pod oknom; otekla mu je bila vsa kri. Ker je krivda obeh obtožencev, ki sta pri krvavem zločinu skupno postopala, po pričah dokazana, potrdili so porotniki vprašanje glede uboja in sodišče obsodilo je Pezdirja na 7 let, Brajerja pa na 8 let težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 5. oktobra vsakega kazenskega leta. — Porotne obravnave trajale bodo do vključno 9. marca, ker se bode obravnavala še dva nova kazenska slučaja.

— (Ljudsko gibanje v Ljubljani.) Pretečeno leto bilo je v Ljubljani rojenih 929 otrok, mej temi 239 nezakonskih; 27 otrok prišlo je mrtvih na svet. Poročenih bilo je 324 parov, umrlo pa je 1043 oseb; mej slednjimi uračunjene so tudi one osebe, ki so umrle v deželni bolnici, dokler se je ista nahajala v mestnem ozemlju. 237 umrlih oseb bilo je starih čez 70 let. Samomorov bilo je 8, slučajnih smrtnih poškodb pa 16.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Teden izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 16. do 22. februarja kaže, da je bilo novorojencev 19 ($=31.20\%$), mrtvorojenca 2, umrlih 18 ($=29.64\%$), mej njimi so umrli za vnetico (davico) 2, za jetiko 3, za vnetjem sopilnih organov 1, za žarodnim katarom 2, vsled mrtvo-uda 1, vsled starostne oslabelosti 5, za različnimi boleznimi 4. Mej njimi sta bila 2 tujca ($=11.1\%$), iz zavodov 3 ($=16.6\%$). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatnico 5, za vnetico 10 oseb.

— (Nesreča na cesti) Minolo soboto popoldne je peljal 20letni Anton Kralj kamenje iz Mengša v Radomlje. Po nesreči je padel z voza in mu je ta šel čez prsa. Ponesrečenec je umrl na lici mesta.

— (Kdaj bode tekla reka „Pivka“ nazaj?) Iz Postojne se „Edinosti“ piše: Neki tržaški Slovenec je bil te dni pri tukajšnjem c. kr. okrajnem glavarstvu radi potnega lista. Prosil je, naj se mu isti napravi slovenski. Toda čujta, kakov odgovor mu je bil od strani uradnika D. na to v zakonih utemeljeno zahtevo! Gosp. D. je rekel dotičniku, da dobi potni list v slovenskem jeziku tedaj, ko „bode Pivka tekla nazaj“. Ker pa ne vemo, kdaj bode tekla Pivka „nazaj“, tudi ne moremo vedeti, kdaj pridemo Slovenci do ravnopravnosti pred gosp. D. Vsekako je g. D. pokazal v veliki daljavi ono srečno dobo, ko Slovenci pridemo do tega — kar nam gre. No, g. D. že ve, kako in zakaj je tako!

— (Občni zbor posojilnice za ilirskobistriški okraj) bode dne 8. marca ob 4. uri popoldne v Trnovem pri Severju z običajnim vzporedom.

— (Grozna nesreča) preti celovski učiteljski pripravnici. Kakor se brzojavlja „Tagespost“, je naučno ministerstvo odklonilo terna-predlog dež. šolskega sveta koroškega glede bodočega pripravničnega ravnatelja in „pusira“ za to mesto moža, ki ni samo duhovnik, nego tudi Slovenec in povrh še rojen Kranjec. Ko bi ta mož postal ravnatelj, bi seveda nemške pripravnike pohrustal in vso Koroško poslovenil.

— (Burja in zameti) V Trstu je bila včeraj tako strahovita burja, da je bil ves promet ustavljen. Na Krasu pa so bili zameti, tako da je dunajski brzovlak pri Divači obtičal v snegu. Tudi iz drugih krajev se poroča o velikih zametih.

* (Senzacijonelno operacijo) je te dni zvršil profesor kirurgije na češkem vsučilišču v Pragi dr. Maydel. Neki 19letni dijak iz Brna je imel na desni strani velik izrastek, ki je segal od hrbta do trebuha. Ta izrastek se je zelo povečeval, vsled česar se je dijak odločil za operacijo. Ko mu je profesor razparal trebuh, je našel v črevih — človeško telo brez glave. Telo je imelo razvite ekstremitete in bilo obraslo z lasmi. Po sodbi zdravnikov je to telo — brat operiranega dijaka. V materinem naročju je ta brat vzrasel v bratovo telo. Zgodovina medicine ne pozna nobenega takega slučaja. Operirani dijak se počuti dosti dobro in se zanj ni bati.

* (Zdravilo zoper legar.) Pariški listi poročajo, da je sedanji vodja Pasteurjevega inštituta dr. Chautemasse našel neki „serum“, s katerim se leči legar.

* (Zakopan zaklad.) Te dni je neki vrtnar v Nizzi, kopajoč na svojem vrtu, našel škrinjico, v kateri je bil 40.000 frankov vreden zaklad, namreč razne dragocenosti, katere so bile pred dvema letoma neki miss Whate ukradene.

* (Zvest blagajnik.) Beligradske „Male Novine“ javljajo, da je blagajnik srbske državne bla-

gajnice pred nekaj dnevi izginil. Pri skonstruciji se je konstatovalo, da manjka v blagajnici jeden milijon frankov. Najbolj žalosten bo vsled tega gotovo razkralj Milan.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 6 naslednjo vsebino: Volilna reforma; Iz državnega zbora; Iz deželnih zborov; Iz krčevinskih potočnic; Hren iz Gradca; Laživec; Misli o ženskem vprašanju v Slovincih; Dopisi; Češke drobtinice; Razgled po slovanskem svetu; Književnost.

— „Popotnik“ ima v št. 4. naslednjo vsebino: V spomin Pestalozzi; L. Lavtar: Načrt za računanje na jednorazredni ljudski šoli; J. Strelec: Šolsko nadzorstvo v minulih dobah; J. Toman: Narodopisna razstava v Pragi; Slovestvo; Društveni vestnik; Dopisi in druge vesti; Natečaji.

— „Trenutak“ prvo poglavje Balkanske misli — to je naslov 83 strani obsežne knjižice, katere pisatelj se imenuje Ild Bogdanov in ki je izšla v zalogi E. pl. Schönfelda v Zidru. Ta knjiga je jako zanimiva in pisana duhovito. Pisatelj dokazuje, da so vsi štirje narodi na slovanskem jugu, Slovenci, Hrvati, Srbi in Bolgari le jeden narod, razcepljen na štiri plemena. Zapadna kultura, ne prijača individualnosti teh plemen, je povod, da se ne razvijajo iz sebe, da se dele in mej seboj prepirajo, mesto da bi stremeli za politično in samosvojo kulturno jedinstvo. Po pisateljevi sodbi so teh prepirov največ krivi politiki. Pisatelj je mnenja, da se plemenska imena morajo nadomestiti s političnimi ali geografičnimi in navaja za to vzgleda na pr. Francijo, ter dokazuje, da je spas Slovencev, Hrvatov, Srbov in Bolgarov le v balkanizmu. Vsaka vrsta te knjižice priča, da je pisatelj svetovno naobražen, samostalno misleč in idealov poln mož, kateremu je res za stvar. Časih razvija sicer nekoliko paradokse nazore, tudi je očitno, da podcenjuje moč kulturnega upliva drugih narodov, a ipak bi želeli, da bi se tudi v nas ta knjiga čitala. Cena jej je 70 kr.

Brzojavke.

Dunaj 27. februarja. Zaradi glasovanja o celjski postavki so se v današnji seji poslanske zbornice zbrale vse stranke skoro polnoštevilno, a dvomljivo je, pride-li še danes do glasovanja o tej postavki, ker je volitev deputacije za določitev kvote v pogodbi z Ogersko trajala tri ure. Zaradi desetega člana kvotne deputacije, kateri mandat se je prepustil manjšim strankam, je bilo treba trikrat glasovati. Kandidata sta bila Steinwender in Ebenhoch. Pri tretjem glasovanju je zmagal Ebenhoch. Poljedelski minister grof Ledebur je predložil zakonski načrt o snovanju kmetijskih zadrug. Zbornica nadaljuje razpravo o proračunskem poglavju srednje šole.

Dunaj 27. februarja. Glasovanje o celjski postavki bode jutri. Dipaulijeva skupina bode glasovala za postavko.

Dunaj 27. februarja. V včerajšnji seji odseka za volilno reformo je posl. dr. Gregorec dokazoval, da je vladni načrt Slovencem krivičen in naznanil, da stavi pri podrobni razpravi primerne preminjevalne predloge.

Dunaj 27. februarja. Zjutraj ob 7. uri se je začela občinska volitev. Udeležba je ogromna, liberalci pritiskajo sosebno v I. in v II. okraju (notranje mesto in Leopoldovo). Opoldunjski bulletini trde, da so liberalci v teh dveh okrajih prehiteli protisemite.

Bruselj 27. februarja. Ministerski predsednik de Burled je odstopil, na njegovo mesto je imenovan de Favereau.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica za ilirsko-bistriški okraj v Trnovem je imela v pretečenem letu 110.824 g.d. 95 kr. prometa. Zadrugnikov je pristopilo na novo 98, šteje jih toraj 163 članov, in sicer 23, kateri imajo 51 glavnih deležev po 25 gld. in 140 z opravnimi deleži po 1 gld. Vložilo je na novo 69 vlagateljev 41.028 gld., na že obstoječe knjižice določilo je 11 vlagateljev 8000 gold. 43 kr. skupaj 49.028 gld. 43 kr., vzdignilo je 37 vlagateljev, mej temi 21 celo vlogo, 10.543 gld. 71 kr. vložilo se je tedaj več 38.484 gld. 72 kr., kapitalizovane obresti za leto 1895 znašajo 1338 gld. 70 kr., hranilne vloge koncem leta 1894. pa so znašale 14.527 gld. 77 kr. torej je stanje hranilnih vlog 94 vlagateljev koncem 1895. leta 54.351 gld. 19 kr. in se je isto povišalo za 39.823 gold. 42 kr. Posodilo se je 41.931 gld., vrnilo pa 2252 gld. izposodilo se je tedaj več 39.679 gld., posojila koncem leta 1894. so znašala 13.835 gld. torej je stanje posojil koncem 1895. leta 53.514 gld. Račun zgube in dobička izkaže 463 gld. 11 kr. dobička, kateri znesek se pridene zadrugnemu zakladu, ki znaša torej 629 pl. 3 kr. Obresti glavnih deležev se ne kapitalizujejo.

Tužci.

26. februarja:

Pri **Stonu**: Mosetig, Ridler, Muck, Hecke, Krupka, Kondela, Elger, Barasch, Mass z Dunaja. — Kramar iz Bonna. — Petelin iz Trsta. — Suppanz iz Prištova. — Sprinar iz Gradca. — Schungart iz Berlina.
Pri **Matijet**: Langer, Dannemann, Amberger, Schild z Dunaja. — Carlebach iz Frankobroda. — Knipping iz Elberfelda.
Pri **Lloyd**: Egerer z Dunaja.
Pri **avstrijskem cesarju**: Robavs iz Smartnega.
Pri **južnem kolodveru**: Magovaz iz Metlike. — Petschnigg iz Celovca.

Umrli so v Ljubljani:

25. februarja: Marija Peklenk, delavčeva hči, 1 uro, Kurja vas št. 6, življenske slabosti. — Marija Fleischman, zasebnica, 82 let, Kolodvorske ulice št. 11, pljučnica.
26. februarja: Apolonija Kočar, ulitinskega revidenta vdova, 65 let, Cerkvene ulice št. 11, pljučnica.

Meteorološko poročilo.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
26.	9. zvečer	730.2	- 3.0	sr. vzhod	oblačno	
27.	7. jutraj	731.0	- 4.1	sr. sevzhod	oblačno	6.0
	2. popol.	731.9	+ 3.6	sl. jvzh.	skoro obl.	

Srednja včerašnja temperatura -3.4°, za 4.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 27. februarja 1896.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	"
Avstrijska zlata renta	122	"	20
Avstrijska krona renta 4%	101	"	40
Ogerska zlata renta 4%	122	"	20
Ogerska krona renta 4%	98	"	80
Avstro-ogerske bančne delnice	992	"	"
Kreditne delnice	375	"	75
London vista	120	"	65
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	97 1/2
20 mark	11	"	79
20 frankov	9	"	57
Italijanski bankovci	42	"	70
C. kr. cekini	5	"	65

Dné 26. februarja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	"	25
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	"
Kreditne srečke po 100 gld.	195	"	"
Ljubljanske srečke	22	"	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	75
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	173	"	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	490	"	"
Papirnat rubelj	1	"	28 1/2

Mesto posebnega naznanila.

Sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo tužno vest, da je naš ljubljani brat, oziroma svak in strijc, gospod

Karl Geiger

služatelj prava

po dolgi, mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 28. letu starosti, dné 25. februarja 1896 ob poludne mirno v Gospodu zaspal. Truplo prepeljalo se bo k večnemu počitku dné 27. februarja ob dveh popoldne iz cerkve sv. Trojice na Dunaju, Alserstrasse, na osrednji mirovdvor.

Dragi umrli priporoča se v prijazen spomin.

Na Dunaju — v Ljubljani, 26. febr. 1896.

(2002)

Žalujoči ostali.

Z žalostnim srcem naznanjamo dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je bilo Bogu vsemogočnemu všeč, danes popoldne ob 5 1/2. uri našo nepozabno hčer, oziroma sestro in svakinjo, gospico

Anico Matjan

po dolgotrajni mučni bolezni, prevedeno s sv. zakramenti, v 16. letu starosti k Sebi vzeti v nebeški raj.

Pogreb pojde v petek ob 1/4. uri iz Florijanske ulice št. 29 na pokopališče sv. Krištofa, kjer položé nam nepozabno predrago v rodbinsko rakev.

Prosimo znance in prijatelje spominjati se blage pokojne.

Sv. maše se bodo brale v mestni župni cerkvi sv. Jakoba. (2005)

Ljubljana, dné 26. svečana 1896.

Jakob Matjan, posestnik in pekovski mojster, Jerica Matjan, stariši. — Ivana Bayr rojena Matjan, sestra. — Feliks Matjan, brat. — Oton Bayr, svak.

Zahvala.

Gosp. **Fran Rebec** in gospa **Jerica Rebec**, preje **Notar**, izražata tem potom slovenskemu pevskemu društvu „Edinost“ v Gradcu najtoplejšo zahvalo za društveni dar in skazano naklonjenost o priliki njijine poroke. (2003)

Pristen

belokranjski brinjevec

priporoča

(1995—3)

A. Lackner v Črnomlju.

Steklenica 1 liter 1 gld. 10 kr., 1 1/2, litra 1 gld. 60 kr. Pri naročilu na 25 steklenic 10% ceneje.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 55 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes. Seisthal v Anasse, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.
Ob 1. uri 10 min. sputraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Seisthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne medani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Seisthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, čes. Seisthal v Solnograd, Lend-Gasteln, Zell na Jeseru, Inomost, Hregence, Ouh, Genevo, Paris, Steyr, Lince, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. sputraj medani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. sputraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipeka, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Anasse, Ljubno, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 5. uri 19 min. sputraj medani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipeka, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyr, Paris, Genevo, Ouh, Hregence, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gasteln, Ljubna Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 39 min. popoldne medani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Seisthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. sputraj medani vlak iz Kočevja, Novoga Mesta.
Ob 9. uri 4 min. sputraj osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. sputraj v Kamnik.
Ob 8. uri 05 min. popoldne
Ob 8. uri 50 min. sputraj
Prihod v Ljubljano (drž. kol.).
Ob 6. uri 55 min. sputraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne
Ob 9. uri 40 min. sputraj (1705-48)

Schicht'ooo

patentovano milo

(1788—12)

z znamko „labud“ je najboljša vseh mil.

Najboljše

papirnat

vreče

za gg. trgovce

izdeluje

JOSIP PETRIČ

v Ljubljani.

Tovarniška zaloga vsakovrstnega papirja

po tovarniških cenah.

Vzorci in ceniki

zastonj. (2007—1)

Trgovski pomočnik

21 let star, zmožen slovenskega in nemškega jezika, želi službo nastopiti. — Naslov pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1980—3)

V Črnomlju je na prodaj

hiša

(nekaj Bajukova) na najlepšem prostoru blizu cerkve. — Več pove A. Lackner v Črnomlju. (1996—3)

Lepi, za presajanje prav sposobni

divji kostanji

so na prodaj. (1978—2)

Natančneje se izve pri g. **Elji Predoviču** na Poljanskem trgu št. 5 od 12.—2. ure popoldne.

Trgovski pomočnik

26 let star, z dobrimi spričevali, zmožen slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi, izučen trgovine z mešanim blagom in železnino, želi svojo službo premeniti. — Naslov pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (1998—2)

Kot

potovalec

ali

zastopnik

tvrdi na debelo, tovarniških in podobnih podjetij, želi nekdo takoj nastopiti.

Več pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1988—3)

Universal-Bodega

Dunaj Univerzalna vinska klet Berlin

Direktni uvoz! Prva razpošiljevalnica!

priporoča pod jamstvom za čistost in pristnost svoja jako fina, stara, uležana španjska in portugalska

bolniška in desertna vina

malago, madeiro, (1929-3)

sherry, port, marsalo, lacrimae Christi.

Prodaja je v 1/4 in 1/2 steklenicah po izvirnih cenah

gospod **Fran Richter**

špecerija v Ljubljani, Florijanske ulice št. 10.

J. Klauer-jev

kemično čisti higijenični kranjski

likêr iz planinskih zelišč

vpliva v visoki meri osveževalno in oživajoč, če se kdo neugodno, slabo in nevrčno počuti, pospešuje prebavljenje in se priporoča kot vsakdanja dijetna pijača.

Zajamčeno čisti izveček je in se ne sme primerjati z nobenim likêrjem, ker dobrodejno in zdravilno upliva ter vse druge prekaša.

Ta jedini domači proizvod te vrste bi se moral povsodi popolno ceniti in bi ne smel manjkati v nobeni hiši, v nobeni restavraciji in v nobeni kavarni.

Pristnega prodaja (1370—36)

J. Klauer v Ljubljani.

Zakonito zavarovan.

Zahvala.

Umrli nama je na vnetju možganske mrenice jedini sinček. Sto in sto zlatih upov stavila sva vanj. Ni smelo biti! Ljubi prijatelj, — vse Novomeščanstvo in drugi izkazali so nama v trpkih teh dneh našrnejše sočutje. Bodi vsem, ki so nama pomagali kolikor mogoče voljno prenašati te hude dni, najsrnejša hvala za vse storjeno nam ljubo.

Gospem: Schegula, Polanec, gosp. dru. Scheguli, ki so noč in dan bdeli ob postelji najinega malega, gosp. patru Viljemu, njegovemu učitelju, ki ga je prišel obiskat, obema gospodoma zdravnikom, ki sta vse in toliko požrtovalno storila, da bi ga etela, slavnemu pevskemu društvu, ki mu je za slovo zapelo, kapiteljskim gospodom, gospodom frančiškanom, gospodom usmiljenim bratom, vsem mladim prijateljem ljudske šole in gimnazije in drugim, ki so ga spremlili k poslednjemu počitku, našim sosedom iz obeh Gradišč, ki so se pripeljali k pogrebu v tako velikem številu, vsem, ki so krsto kitili s cveticami in venci, vsem, vsem ljubim najinim tolažiteljem izrekava iz globočine hvaležnih src najsrnejšo zahvalo. Bog jiu plačaj! (2006)

V Novem mestu, dné 25. februarja 1896.

Ana Slanc.

Dr. Karl Slanc.